

תדרנים

בידור

ואביורים חכמניים, אך אלה לא הצליחו להסתייר ולהסתות את רדידות החומר. **אלכס אנסקי**, כתפקיד המרכזי, עושה מאמצים להיות קוקטי, דבר שאינו מצליח במיוחד, ויחד עם חוסר הניואנסים בקולו, אינו יוצר דמות ברורה של טיפוס כה ברור כאלפי. **איצקו רחמימוב** וז'וריריה

★ ערב פיומוני אתרמן (בהפ קת פשנל) פומונים לא כליכך חושים ר חסרי אקטואליות ברובם, המאפיינים בדרך

פסטיבל הציון בני התערוכה

נמשכת ההרשמה לקורס
★ קורספונדציה אנגלית
והכנה לבחינות באנגלית
לאוניברסיטה

★ קורס חזור אנגלית
הפתיחה: 1.10.69

★ שפות:
אנגלית — צרפתית — גרמנית
ערבית — איטלקית — ספרדית

★ טזרה לתלמידים
אנגלית — צרפתית

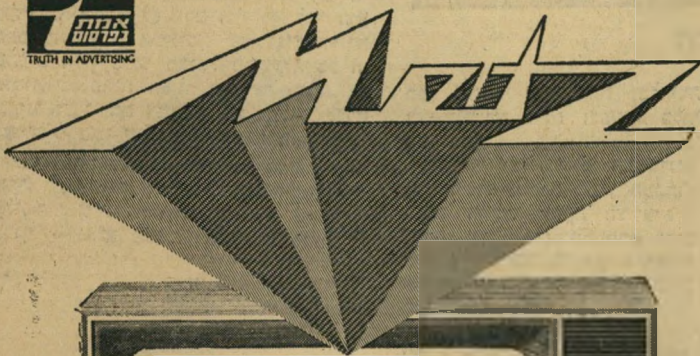
לכתי"ס יסודיים מ-A, B, C ולתיכונים

בי"ס לשפות
ברליט
BERLITZ

תל-אביב, נחלת בנימין 2, טלפון 56347
שד' דוד המלך 1, טלפון 266443
ח' פ' ה, רחוב החלוץ 27, טלפון 69265
ב-ת"ס, רחוב רוטשילד 25

ועמה שנלול נוסף:

תערוכת התראה אלקטרונית
לשחירה על אריכות חיי התקלט

להשיג בכל סניפי
"סלון מהיר"

ת"א רח' בן-יהודה 14
טל' 52304
רמת-גן רח' הרא"ה 7
טל' 720807
חיפה הנביאים 17
טל' 532422
סוכנים בלעדיים "רלפו" בע"מ
ת"א טל' 268866

בכל דגמי T.V. METZ החדשים מערכת אעקה אלקטרונית לגילוי פגמים והפרעות במערכת הטלוויזיה או ברשת החשמל, עוד לפני שיפגעו בפעולתו התקינה של המכשיל ובקליטת השידורים. צפצופה של מערכת האעקה מתריע בעוד מועד על התקלה, ובכך מאפשר שמירה על תקינות המקלט ואריכות חייו.

דרוש הדגמה ותיווכח כי

באיכות, בשירות, בקליטה

ובקול טלויזיה **Metz** מעל לכל

כלל חומר שלא נס ליחו, מבצעים ארבעה צעירים, מיוצאי להקות צבאיות, ועוד אחד, **בומבה צור**, שהופעתו נראית מודבקה, אף בעין בלתי מזויינת. **עזרא דגן** מוכיח בקלות כי למד שלוש שנים פנטומימה. **פזיה שפירא** מעוררת לחיים את גברת צימרשק מלהקת השריון, כדי שתפוס לנו כבר מאוחר מדי. קשה לגלות בהופעתו של **מנחם זילברמן** אחד מכוכבי להקת הנח"ל, ואילו קולה הנוטה לצעקנות של **רבקה זוהר** היה נשמע הרבה יותר רביגוני, לוא רוסן ועובד יותר. המערכון מוטקה חבד טיפשי ומיותר. **שין בונים** שביים את המופע, חוזר כאן בדיוק על עבודתו בערב קודם של פומוני אתרמן — **שוק המציאות**.

★ **ימים טובים** (בהפקת ש. צמח) הבטיחו לנו את **שייקה אופיר** חדש כפי שלא היכרנוהו. האמת היא שזה בדיוק אותו השייקה. ושייקה יודע לשעשע. בי מילה ובתנועה. כפנטומימאי הוא חוטא ל-אמנות טהורה זו, בהגישו אותה במעטה מאד-אד עממי, משעשע ובלתי מחייב. ה-קטעים המילוליים חסרי כל מוסר-השכל. אף כי ידוע כי מטרתם לשעשע ולבדר, רמתם אינה שווה ושונים אינו על רמה. שייקה עדיין יודע למכור את סחורתו כי בדרך ממדרגה ראשונה. הרדקנית **יונה** לוי מצליחה ללא מאמץ מיוחד לרתק אליה את מלוא תשומת הלב.

★ **להקת פיקוד דיוננוף** (תיאטרון דני ליטאי חוזר על הצלחתו האחרונה כמעמד פיומונים, ומעצב תכניתו בלהקות הצבאיות, עם חבורה עליוה שפשוט את מדיה. הצבעוניות והתנועה הכמעט בלתי-פוסקת מחפות במידה מרובה על חור-מר ועיבודים מוטיקאליים שיגרתיים ורודים למודי. **יהודה ברקן** מצליח להתגבר על חומר אינפאנטילי שהוצא ממחנך הגרוטאות. לופו העגלון שלו, היה משעשע יותר לוא הבדיחות מהן מורכב כמוה מערכון, בו הוא נקלע אל משרד הרישוי, היו קצת יותר רציניות.

תערוכות

★ **בגלריה מבט מציג יהודה ניימן** חלקי גוף בשיתת הקולאזי, הצוירים, הנוצרים מחלקי-זמנות זהים, יוצרים קומפוזיציות מעניינות ומאוזנות היטב.

★ **שרה אסף** מציגה ציורים אירוטיים, בבית סוקולוב. התערוכה מרכיבת מציורי אקריל סוריאליסטיים. הרושם הנוצר הוא של מישחק ציבעוני פסיכולוגי. החיסרון היחיד: מעט מדי ציורים, ביחס לגודל אולם התצוגה.

★ פסטיבל הציון בני התערוכה. או-סף גדול של כל הזרמים בציור הישראלי בחמישים השנים האחרונות. חבל רק שה-כמות בולטת מעל האיכות המוצנעת.

הריפאי, בעזרת כשרונם ונסיונם, משר-טטים אפיוודות מהוקצעות מבלי להתחשב בסובב אותם. פ'אה נוכרת, קומבניון שחור וכוס משקה ביד, אינם עוזרים לעדנה **שביט** לשכנע כבעלת-מספרה, לעומת חלו-קה הלבן ומשקפיה, כתפקידה האחר כרופאה.

יאיר רובין ורחל שור

נץ קפקה: לאפיון דראמטי פיוטי של ציד המכשפות והמשפט הוא לא ניסה כלל לחתור. הוא ניצב (באמצעות שחקניו) על הבמה, ומטיח ישירות את כתב-האישום. ניכר בהצגה כולה רצונו של גילברטו סופאנו. כל תנועה של השחקנים, כל מיונציה מדודה ומחושבת, הוא כמעט ואינו מאפשר להם מרחב מחייה.

כדי לשפוך אור על תופעות חברתיות שליליות בתקופתנו, ה-ה **ברטולד ברכט** מעביר אותנו באמצעות עלילותיו שנים רבות חזרה אל העבר. אצל סופאנו, הניכור ה-ברכטיני הוא הרבה יותר חיצוני ונאיבי. אין ספק שמבחינה כוריאוגרפית הוא עשה עבודה יסודית, המצטיינת פה ושם בדעיר-נות מקוריים. **יוחנן זראי** חיבר מוטיקה בימתית רבת-טעמה. אך כל אלה אינם מש-נים את העובדה כי זוהי יצירה מגמתית. בסוף ההצגה קושרים השחקנים חבלים אל בובת פח, שצריכה לסמל את מילצת ה-כוח, ומניחים אותה על שפת הבמה. סופאנו, המסביר בתוכניה כי תפקיד ה-תיאטרון הוא מיפגש עם הציבור לרב-שיח משותף, אבל קשה לראות כיצד יכול מיפגש כזה להתקיים, הלכה למעשה. נניח שבאמת מישהו מהקהל ימשוך בחבלים, או יעלה טיעונים נגדיים במהלך ההצגה, האם מישהו מהשחקנים ידע לענות לזו ההצגה ממילא אינה בנויה בצורה שתאפשר לקהל